

İkili Görev

Partimiz iki görevle karşı karşıya. İkisini de biri birinin önüne koymak mümkün değil. Aynı süreçte yürütülmesi dayatıyor. Birinci görev; partimizin çekirdeği etrafında varolan küçümsenemeyecek düzeyde sayıya ulaşmış olan çevrenin parti politikaları doğrultusunda, hayatın her alanında yığınsal politik bir güce dönüştürmek. İkinci görev; yine partimizin yığınlar içinde yürüttüğü çalışmalar temelinde, işçi ve emekçi yığınların hoşnutsuzluğunu, itirazlarını, istemlerini, iktidara karşı güçlü bir muhalefet hareketine dönüştürmek.

Bu iki görevin yerine getirilmesinin de iki ön şartı var. Birincisi; partimizin kadrolarının ve örgütlerinin konspirasyon kurallarından bir milim dahi taviz vermeden, en geniş parti çevremizi harekete geçirecek mekanizmaları sağlayacak yeteneği elde etmesi. Kısacası, parti çekirdeğinin bir saat gibi kurallı, disiplinli, dakik ve sürekli çalışması. İkincisi ise; devrimci, demokratik, sosyalist güçler arasında birleşik mücadelenin yaşama geçirilmesini sağlamak. Bunun mekanizmalarını oluşturmak.

Sözünü ettiğimiz tüm şartlar nesnel olarak hazır. Yapılması gereken belirli temel istemler etrafında mücadeleyi örececek politik hedefleri belirlemek ve o hedefler doğrultusunda kalıcı, sürekli, gelişmeye açık, yığınların özne olarak oluşumunda ve çalışmalarının içinde yer alacakları araçları yaratmak.

AKP-Saray Rejimi ile çelişkisi olan en geniş halk yığınlarını bir araya getirecek en uygun ortam yaşadıkları ve çalıştıkları ortamlardır. Bu doğru ise, devrimci güçlerin çalışmalarını da yerellerde ve üretim merkezlerinde yoğunlaştırmaları gerekiyor. Ülke çapında, merkezi düzeyde örgütler arasında alınacak ortak kararların kağıt üzerinde kalmaması veya sadece dar eylemlilikler ile sınırlı kalmasının tek ilacı budur.

Partimiz açısından da mahalle, semt, fabrika ve işyerlerinde yürütülen çalışmaların, ve parti temel örgütlerinin oluşturulmasının geliştirilerek başarılması, genel mücadelenin ilerletilmesine yapacağımız katkının ve öncülük görevimizin teminatıdır. Bütün bunları söylerken yeni bir şey söylemiyoruz. Sadece tüzüksel görevlerimizin bir kez daha altını çiziyoruz.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 16 Haziran 2017 Tarihli Açıklaması

YIĞINLARIN BİRLEŞİK MÜCADELESİ İÇİN; İŞ, EKMEK, BARIŞ, ADALET, EŞİTLİK, ÖZGÜRLÜK!

Türkiye Komünist Partisi CHP MYK kararıyla 15 Haziran 2017 tarihinde Ankara - İstanbul güzergahı olarak tespit edilen ADALET Yürüyüşü'nü olumlu bir adım olarak nitelendiriyor. Partimiz, OHAL koşullarında düzenlenen bu nitelikte bir eylemin ülkede gündeme oturabileceğini, AKP-Saray Rejimini rahatsız edeceğini, CHP içinde devlet yanlısı bilinçli kesimlerin etki alanını zayıflatacağını, AKP-Saray Rejimi'nin karşısında duran geniş yığınları hareketlendirebileceğini ve Türkiye halklarının birleşik mücadelesi konusunda yeni olanaklar yaratabileceği tespitlerini yapıyor.

TKP, cumhuriyetin kuruluşundan itibaren bütün tarihsel süreçler boyunca CHP'nin oynadığı rol konusunda, ve özellikle AKP iktidarı süresince iktidara devletin bir bileşen gücü olarak verdiği desteği görmezden gelmemektedir. Bugün kendilerini etkileyen haksız ve hukuksuz uygulamalar, yine kendilerinin onayı ile Meclis'te yapılan oylamalar sonucunda bağlanan yasa ve kararnamelerin sonucudur. CHP ilkeli ve istikrarlı muhalefet görevini yerine getirmemiştir. İşçi sınıfının sendikal hareketini elindeki olanakları kullanarak reformist ve uzlaşmacı çizgiye çekmesi, 2015 Cumhurbaşkanlığı seçimleri, Kürt Özgürlük Hareketi ile sürdürülen diyalog ve müzakere hazırlık süreci, dokunulmazlıkların kaldırılması oylamaları, 15 Temmuz sonrası "Yenikapı Ruhı" adı altında darbeci iktidara destek verilmesi, ve daha birçok yanlısı politika ile CHP sınıfta kalmıştır.

Bütün bu eksikliklerine karşın, bu konuları tartışmaya açarak AKP-Saray iktidarına karşı devrimci-demokrat muhalefet güçlerini birleştirecek niteliğe sahip bir eylemliliğin gölgelenmemesi gerekir. Tam tersine, ülke gündeminin birinci sırasına oturmuş olan bu eylem, muhalefet güçlerini birleştirici, ortak mücadeleyi geliştirici bir işlev görecek nitelikte yükseltilmelidir. CHP'nin yürüyüş sürecinde ve ertesinde izleyeceği politika bir sınav olacaktır. Bu sınav sadece CHP açısından değil, başta partimiz olmak üzere tüm devrimci ve sosyalist güçler için de bir sınav niteliği taşımaktadır. Geniş demokrat emekçi yığınların, Türkiye Devrimci Hareketinin ve Kürt Özgürlük Hareketi'nin birleşik mücadelesinin örülmesine ve güçlenmesine olanak sağlayan her eylem devrimci bir nitelik taşımaktadır.

CHP sisteme entegre olan bir burjuva partisidir. Emperyalizme bağımlı, kapitalist cumhuriyetin kurucu politik iradesi, sürdürücüsü ve dolayısıyla Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin harcıdır. Türkiye tekeli burjuvazisi içinde belli bir kesimin temsilcisidir. AKP de aynı niteliklere sahip ve tekeli burjuvazinin farklı kesimlerinin sözcüsü bir partidir. Gerek uluslararası emperyalist merkezler, gerek onların içindeki farklı fraksiyonlar ve gerekse de o farklı merkezler ve fraksiyonların Türkiye'deki işbirlikçileri siyasi ve ekonomik bir rekabet içindedir. Kimi dönemlerde uzlaşırlar, farklı zamanlarda ise karşı karşıya gelebilirler. Bunun yansıması olarak da değişik kesimler de istemeyerek ve dolaylı dahi olsa demokrasi mücadelesine uygun ortamlar sağladılar. Bugün ülkemizde de yaşanan budur.

Komünistler açısından esas olan sınıfın ve ezilen emekçi halkların bilinçlenmesi, burjuvazinin ideolojik etkisinden kurtulmaları ve kendi sınıfsal çıkarlarına sahip çıkarak mücadeleye atılmalıdır. Dünyada ve ülkemizde son on yıllarda yaşanan neo-liberal süreçler sınıf bilincinin oluşmasına olumsuz etkilerde bulunmuştur. Bütün bu olumsuzlukların içinde işçi sınıfı, sömürülen yoksul emekçi halklar ve çıkarları işbirlikçi tekeli burjuvazinin çıkarları ile çelişen toplum kesimleri bir yarıma yaratabilirler. Adalet

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 11 Haziran 2017 Tarihli Açıklaması

TKP ADI ETRAFINDA YÜRÜTÜLEN TARTIŞMALAR VE TÜRKİYE DEVRİMİNİN YOLU ÜZERİNE

Türkiye kamuoyu bir kaç gündür sözde "TKP" kavgasına şahit oluyor. Söz konusu olan 2014 yılında devletten icazetli resmi SİP-"TKP" 'nin içinde yaşanan ayrışmadan sonra oluşan iki ayrı partinin çatışmasıdır. KP ve HTKP (Mart 2017'den itibaren sadece açık adını kullanmaya başlamıştır) arasında gelişen, özünde KP güruhunun Eylül 2016'dan itibaren başladığı entrikalar, kumpaslar ve kalpazanlıkların sonucunda gelinen aşama çatışma noktasıdır. Öncelikle KP güruhunun başından itibaren sürdürdüğü tutumu mahkum ettiğimizi ve işbirlikçi provokatörce bir eylem olduğun konusundaki görüşümüzü belirtmek istiyoruz.

ÜLKE GÜNDEMİ

Türkiye çok derin bir ekonomik ve politik kriz koşullarında bulunuyor. Devlet ülke içinde kendi yurttaşlarına, dışarıda ise kardeş komşu halklarla savaşa girmiş durumdadır. Ülkede birkaç aşamalı darbe süreçleri yaşanmıştır ve "Olağanüstü Hal" ilan edilmiştir. 2013 Gezi Direnişi ile başlayan, 7 Haziran 2015 seçimlerinin öncesinde yükseltilerek keskinleştirilen bu çatışma politikası devlet açısından çıkmaz bir sokaktır. Türkiye halkları farklı biçimlerde tepkilerini dile getirerek devletin bu politikasına karşı direniş ocaqları yakarken, devlet bu direniş nüvelerini baskı, terör ve kanla bastırma yoluna gitmektedir. Sınıf mücadelesinin ana ve belirleyici gücü olan işçi sınıfı henüz politik bilinç ve örgütlülük olarak koşulların gerektirdiği düzeye yükselmemiştir. Devrimci güçler parçalıdır. İdeolojik farklılıklar ve milliyetçi etki sınıf mücadelesini olumsuz yönde etkileyecek şekilde varlığını sürdürmektedir. Buna rağmen, Gezi Direnişi ile başlayan, Kobane Direnişi ile yükselen, birleşik devrimci mücadelenin gelişmesi sonucu 7 Haziran 2015 genel seçimlerinde AKP-Saray Rejiminin yenilgisine yol açan ve bütün planlarını alt üst eden süreçler yaşanmıştır. Kürt Özgürlük Hareketi'nin kararlı mücadelesi, Türkiye İşçi Sınıfı Hareketi'nin metal, gıda, tekstil, otomotiv iş kollarında yaptığı ekonomik-demokratik mücadele ateşleri, özellikle kırsal alanlarda oluşan demokratik-ekolojik direnişler, devrimci güçler arasında tüm zorluklara karşın örülmeye başlanan birleşik mücadele anlayışı, halkların AKP-Saray Rejimi'ne genel seçimlerde kırmızı kart göstermesi ve gerek metropollerde, gerekse de kırsalda yerel halk hareketlerinin oluşmaya

başlaması AKP-Saray Rejimi ve burjuva devleti için bir tehlike olmaya başlamıştır. Devrimci güçlerin örgütlenmesi, güçlenmesi ve arlarındaki farklılıkları gidermeleri de yükselen devrimci mücadele ve halkların direnişi içinde pratikte gelişmeye başlamıştır.

Sadece bu hafta sonu başta İstanbul, Ankara, İzmir ve Diyarbakır olmak üzere tüm ülkede OHAL koşullarına rağmen halk direnişinin nüveleri olan devrimci nitelikte etkinlikleri sıralamaya kalkışsak sayfalar yetmez. İstanbul'da; HDK Çalıştayı, Kuzey Ormanları Savunması Konferansı, Cumartesi Anneleri Etkinliği, HDP İstanbul İl Konferansı, Birleşik Metal İş, Sosyal-İş ve KETEV'in ortak düzenlediği 15-16 Haziran Sempozyumu, Devrimci Kültür ve Dostluk Derneği'nin Haziran Şehitlerini Anma etkinliği, Ankara'da başta Yüksel Direnişi olmak üzere ondan fazla etkinlik, İzmir'de; İHD'nin geleneksel haftalık etkinlikleri, Ankara Yüksel Direnişi ile dayanışma eylemleri, HAYIR tutsakları ile dayanışma toplantısı, Diyarbakır'da; Sur ile Dayanışma etkinlikleri, DBP ve HDP konferansları, ve tüm bunların yanısıra Türkiye'nin her il ve ilçesinde oluşan HAYIR Meclisleri'nin bu hafta sonu da süren toplantılarıyla kimi yerlerde Halk, kimi yerlerde Demokrasi Meclisleri niteliğine dönüşmeleri. Ve daha saymadığımız yüzlerce, binlerce irili ufaklı devrimci, demokratik etkinlik gerçekleştiriliyor.

SİP'LİLER NE YAPMAYA ÇALIŞIYOR?

Bu denli yoğun etkinliklerin OHAL koşullarında, her tür tehlikeyi göze alarak ülkenin her köşesinde düzenlendiği bir süreçte SİP'li KP güruhu provokatörce sinsi bir planı yaşama geçiriyor. İşe HDP, CHP, HAZİRAN, HALKEVLERİ'nin düzenlediği ve İzmir'in Barış ve Demokrasi güçlerinin yoğun katılımı ile gerçekleşen tutuklu yurtsever devrimci gençler ile dayanışmayı içeren bir açık hava toplantısını provoke etmekle başlıyor. Birleşik örgütlü mücadeleyi yaşama geçirme konusunda adım atan kuruluşlar ve ilerici, yurtsever, devrimci, demokrat yurttaşların HAYIR kampanyasında tabanda bir araya gelerek oluşturulan geniş çevreyi tedirgin eden, dağıtan bir ortam yaratıyor. Böyle bir provokasyona hiç bir anlam veremeyecek olan HAYIR'cı yurttaşların bu zor koşullarda mücadele azmini köreltmeyi hedef alıyor. AKP-Saray karşıtı devrimci-demo-

krat örgütsüz yurttaşları Halk ve Demokrasi Meclislerinde kalıcı örgütlenmelere yönelmeleri sürecinde "devrimciler, solcular birbirini yiyor, bunlardan bir şey çıkmaz" düşüncesini yaygınlaştırmaya yol açıyor.

SİP'li KP güruhunun bu yöntemi devrimci muhalefeti AKP-Saray Rejimi karşısında, bölmek, parçalamak ve etkisizleştirmekten başka hiç bir işleve sahip değildir. Meclis'lerde yerellerde çalışmalara yönelik devrimci-demokrat yurttaşları tedirgin ederek mesafeli yaklaşımlara yönelmektedir. Sınıf hareketine, demokratik halklar hareketine yönelik bir ihanettir.

Bu davranış karşısında "tarafsız" davranmak, "iki taraf da aynı derecede sorumluluk taşıyor" demek ajan provokatörlerin amaçlarına ulaşmalarına hizmet etmektedir. KP güruhu devrimci sınıf ve demokratik halklar hareketi içinde sınıf düşmanına hizmet eden bir rol üstlenmiştir ve aynen "Aydınlık" güruhu gibi teşhir edilip soyutlanmalıdır.

İzmir'deki genel provokasyondan sonra, Ankara ve İstanbul'da saldırıları başlatanlar KP'lilerdir. Bu gerçek, kayıtları ile sabittir. Basına fazla yansımamasına karşın üstlendikleri uğursuz rol salt genel saldırı ve provokasyonlarla sınırlı değildir. İstanbul'da Halkın TKP'sine yönelik girişimleri provokatif saldırılarla aynı zamanda planlı pusu kurularak Halkın TKP'si Genel Başkanı Erkan Baş'a karşı bir kalleşçe saldırı planlamışlar, planlarını gerçekleştiremeyince eşi ve bir diğer yönetici kadın yoldaşa yönelmişler, kurdukları pusudan salyaları akan kuduz itler gibi on erkeklik bir çete olarak iki kadın yoldaşa saldırı düzenlemişlerdir. İki kadın yoldaş ani saldırı karşısında on erkek karşısında yiğitçe direnmişler ve güçleri oranında karşılık vererek saldırganlara zarar vermişlerdir. Mafya gibi insanlıktan nasibini almamış kriminal çetelerin raconunda dahi olmayan bu tarz KP güruhunun gerçek yüzünü bir kez daha ortaya çıkarmıştır.

ÇOK YÖNLÜ PLANIN BİR PARÇASI

Son günlerde gelişen provokatif ortam tek başına ele alındığında eksik değerlendirilmiş olur. Devletin amacı "sol" içindeki uzantılarını kullanarak Türkiye Komünist Partisi'nin, partimizin mücadelesini, örgütlülüğünü engellemektir. İşçi sınıfı içinde

TKP ADI ETRAFINDA YÜRÜTÜLEN TARTIŞMALAR VE TÜRKİYE DEVRİMİNİN YOLU ÜZERİNE

(2. sayfadan devam)

yitirilen mevzilerin geri kazanılması ve daha ileriye taşınması alanında yürütülen çalışmalar, Kürt ulusal sorununun çözümü konusunda TKP'nin ortaya koyduğu programatik, politik ve pratik yaklaşımlar, birleşik mücadelenin örülmesi konusunda izlediğimiz çizgi egemen sınıfları ve onların devletini ürkütmektedir. Çünkü onlar ancak TKP bu alanlarda başarılı olamazsa statükolarını sürdürebileceklerinin farkındadırlar.

Diğer bir konu da ideolojik netliktir. TKP yaşadığı tasfiye denemelerinden sonra ideolojik olarak güçlenerek ve netleşerek çıkmıştır. Gerek genel Marksçı-Leninci ilkesel yaklaşımlar, gerekse de ülkenin özgün sorunlarına yaklaşımında izlenen Leninci çizgi işbirlikçi oligarşi açısından tehlike arz etmektedir. İşbirlikçi oligarşi, "cumhuriyetin savunulması" adına ülkedeki statüko ile sorunu olmayan, devlet ve iktidarı hedeflemeyen bir "komünist" çizgi tercihindedir. Bu olgu, 1921'de TKP önderleri Mustafa Suphi ve yoldaşları katledilirken de, aynı yıl TKP yasaklanırken de öyleydi.

Bu nedenle 2001 yılında SİP'in "TKP" adını alması ile 24 Aralık 2016'da KP güruhunun TKP ismini bir kez daha kalpazanlık yoluyla gaspetmesi aynı devlet politikasının devamıdır. TKP, ülkemizde Anayasa ve Türk Ceza Kanunları ile hali hazırda yasaklıdır, ancak Türkiye işçi sınıfı ve Kürt halkının nezdinde meşrudur. Onun dışında devlet icazetli bir resmi meşruiyete ihtiyacı yoktur. Ancak TKP adının yasal alanda işçi sınıfını ve emekçi halkları yanıltma suretiyle "resmi" anlamda devlet icazeti ile kullanılmasına göz yummayacaktır. Bu sorunu da örgütlenmesi, yığınsallaşması, mücadelesi ve sınıf politikaları ile çözecektir. KP güruhu TKP adının sorumluluğunu taşıyabilecek durumda değildir.

"SOSYALİST İKTİDAR" VE "GELENEK" GELENEĞİ TKP DEĞİLDİR

Türkiye Komünist Partisi Kominternci geleneğin ülkemizdeki temsilcisidir. Partimizde kurulalıberi iki çizgi var olmuştur. Bunların bir tanesi Mustafa Suphilerin Kominternci, Leninci, Bolşevik çizgisidir, diğeri ise TKP'nin kuruluş kongresine dahi katılmayan Şefik Hüsnü'nün Kemalist, Cumhuriyetçi, Reformist çizgisidir.

"Sosyalist İktidar" ve ardından "Gelenek" geleneği, Türkiye İşçi Partisi TİP'in 70'li yılların sonlarında yasaklı TKP ile diyalogunu ve yasal olmayan alanda te-

kleşmenin tartışılmaya başlandığı dönemde, TİP içinde bu karara itiraz eden Yalçın Küçük ve çevresinin oluşturduğu çizgidir. Bu çizgi o dönemde de anti-TKP, anti-Sosyvet bir nitelik taşımaktaydı. O dönemde TİP ve TKP'nin diyalogları 80'lerin ortasından sonra gelişen ve TBKP likidasyonu ile sonuçlanan süreçten tamamen farklı olarak TKP'de tekleşmeyi ön görüyor ve yasal alanda TİP'in işçi sınıfının yasal kitlesel partisi olarak mücadelesini sürdürmesini ön görüyordu.

2014 yılında SİP-"TKP" 'sinin yaşadığı ayrışmadan sonra dönemin kimi ayrışan kadrolarının TKP'nin Kominternci, Leninci, Bolşevik geleneğine, Mustafa Suphi ve Bilen yoldaş çizgisine yaklaşma eğilimleri bir dizi ortaklaşmayı, olumlu bir görüş alışverişini ve farklı görüşlerin aktivistler arasında tartışılması sürecini belirlemiştir. "Komünistler Buluşuyor" sloganı altında Türkiye'nin 10 ilinde düzenlenen toplantılar ilişkileri ilerletici bir rol oynamıştır. Eylül 2014'de başlayan ve Eylül 2016'da basına da yansıtılarak sürdürülen görüş alışverişi ve politik tartışmaların Eylül 2016'da basında yer almasıyla birlikte devletin kimi aparatlarını rahatsız edici bir etki yaratmıştır. Bunun üzerine devlet düğmeye basmış, KP çetesi "TKP" kayyumunu kendi amaçları doğrultusunda yönlendirerek Eylül ayında başlattığı süreci 24 Aralık 2016'da Ankara'da kendi aralarındaki "ilkeleri" dahi bir kenara bırakarak kalpazanca düzenlediği bir resmi "kongre" ile sonuçlandırmış ve TKP adını bir kez daha gaspetmiştir. Neki, bu sadece konunun teknik yanısırdır. Asıl dikkatimizi çeken süreç müdahale edilmesinin olgusudur. Parti Politik Büromuzun Nisan 2017'de yaptığı değerlendirme, söz konusu müdahalenin masum birtakım unsurların müdahalesi değil, devletin ilgili

aparatları tarafından yönlendirilen bir müdahale olduğudur. Bu müdahale ile KP güruhunun kalpazanlıklarının aynı kайдan yönlendirilen bir devamı niteliğindedir. 27 Mayıs 1960 darbesini savunmak için Kemalist kadroların, aralarında TKP itirafçısı Şevket Süreyya Aydemir'in de olduğu bir ekip tarafından yayınlanan YÖN dergisi adıyla yeni bir dergi çıkarılması, "cumhuriyetin kazanımlarının geriye düşülmemesi" kavramının tekrarlanmaya başlanması, 6 Mayıs 2017'de darağacında "Yaşasın Marksizm-Leninizm'in yüce ideolojisi", "Yaşasın Türk ve Kürt halklarının bağımsızlık mücadelesi" sözlerini söyleyerek idam edilen Deniz Gezmiş'in mezarı başında FKF tarafından, Atatürk'ün "özgürlük ve bağımsızlık benim karakterim" pankartı ile anma düzenlenmesi, ve henüz tartışmalar yürüyorken, bazı belgelerin birlikte hazırlanacağı kararı alınmışken apar topar "MK Tezleri" yayınlanması, aynı döneme denk düşüyorsa bu gelişmeleri soğukkanlılıkla ama ciddiye alarak değerlendirmek gerekiyor.

Türkiye Komünist Partisi'ne göre "Sosyalist İktidar" ve "Gelenek" geleneğinden tam bir ideolojik kopuş sağlanmadığı sürece bazı yoldaşlarımız isteseler dahi TKP'nin Kominternci, Leninci, Bolşevik, Mustafa Suphi çizgisiyle buluşmayı gerçekleştiremezler. Bu durumda yasal alanda TKP adını devletin resmi icazetinden koparıp olarak kullanma amacı gerçekleştirilmeden bu ismin provokasyonlara sebep olacak şekilde kullanılması doğru değildir. TKP illegal koşullarda kendi organlarını belirleyen, örgütlenen ve mücadele eden bir yapıdır, meşruiyet sorunu yoktur. Örgüt gizli olabilir ama politika gizli yapılamaz, açık yapılır. TKP'de Genel Başkanlık makamı yoktur. Yasaklı olmasına rağmen ideolojik, politik ve örgütsel konular netleştirildiğinde TKP MK kararıyla yasal alanda parti sözcülüğünü üstlenecek bir yoldaş görevlendirilebilir ve bu görevlendirme ortak ve tekleşmiş organda gerçekleştirilir. Yasal alanda TKP Sözcüsü TKP MK politikaları doğrultusunda görevini yürütür. Yanısıra yasal ve yasallığın getirdiği kriterler temelinde Halkın TKP'si adı altında mücadele yürütülmesi ve komünist politikanın kitleselleşmesinin sağlanması gerçekçidir ve mümkündür. Bu açıdan bakıldığında Halkın TKP'si yönetiminin bu süreçte aldığı kararlar ve uyguladığı yöntemlerle KP güruhunun ekmeğine yağ sürdüğünü maalesef tespit etmek zorundayız. Bu düşüncemizi de dostça ve yoldaşça bir tespit olarak paylaşıyoruz.

TKP ADI ETRAFINDA YÜRÜTÜLEN TARTIŞMALAR VE TÜRKİYE DEVRİMİNİN YOLU ÜZERİNE

(3. sayfadan devam)

Söz konusu hatanın KP ile yürütülen "TKP" Kayyum toplantılarından itibaren gelişerek bugünlere geldiğini ve yine sebebinin belirttiğimiz müdahale olduğunu sağlam kaynaklardan ulaşan bilgiler ışığında vurgulama gereği hissediyoruz.

TKP, Mustafa Suphilerin, Ethem Nejatların, Nazım Hikmetlerin, Reşat Fuatların, Yakup Demirlerin, Bilen yoldaşın, işkencede, çatışmalarda, suikastlerde can veren binlerce yoldaşımızın, Taylan Özgür'ün, Vedat Demircioğlu'nun, Harun Karadeniz'in, Ali İhsan Özgür'ün, Kemal Türkler'in, Talip Öztürk'ün, Mehmet Çakmak'ın, Nevzat Bulut'un, Hüriyet Er'in, Barış Yıldırım'ın, Meryem Karakız'ın, Mustafa Asım Hayrullahoğlu, Ahmet Hilmi Feyzioğlu ve Kemal Tayfun Benol'un kanları ile sulanmış bir parti tüzüğü ve programı ile yoluna devam etmektedir. Geçmişin eleştirisi temelinde Deniz Gezmiş'lerin, Sinan Cemgil'lerin, Mahir Çayan'ların, İbrahim Kaypakkaya'ların, Ankara'da katledilen 7 TİP'li yoldaşın, Mahsum Korkmaz'ların, Sakine Cansız'ların, Tamer Arda'ların, Zeki Yumurtacı'ların, Mahir Arpaçay'ların, Türkiye'de komünist hareketin cenininin TKP olduğu gerçeğinden yola çıkarak, kanlarını kendi kanımız bilerek, tüm TKP, TİP, THKP-C, THKO, TİKKO, ERNK ve HPG savaşçılarını ortak şehitlerimiz olarak ni-

teliyor, TKP'nin Türkiye devrimini gerçekleştirmek, Kürt halkını özgürleştirmek, için bu sorumluluk ile günümüz mücadelelerine müdahil olduğunu ve ileriye yönelik politikalarını bu nitelikleriyle belirlediğinin altını çizmek isteriz.

Bu mücadelenin dikensiz gül bahçesi içinde yürümeye benzediğini, Bilen yoldaşın kavramları ile konuşursak "sınıf savaşımının yolları Kordon Boyu'nun kaldırılmalarına benzemez", veya Mahir Çayan yoldaşın nitelemesiyle "devrimin yolu engebeldir, dolambaçlıdır, sarptır..." bilinciyle her tür göreve ve mücadele yöntemine hazır olarak bu yürüyüşe devam edeceğimiz gerçeği bilinmelidir.

**Yaşasın Türk ve Kürt Halklarının Birleşik Mücadelesi!
Yaşasın Marksizm-Leninizm!
Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!
Yaşasın Türkiye Komünist Partisi!**

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
11 Haziran 2017

YIĞINLARIN BİRLEŞİK MÜCADELESİ İÇİN; İŞ, EKMEK, BARIŞ, ADALET, EŞİTLİK, ÖZGÜRLÜK!

(1. sayfadan devam)

Yürüyüşü de bir dizi farklı olanakların içinde güncel olarak öne çıkan ve sınıfın politikleşmesinde, bilinçlenmesinde işlev görebilecek bir eylemliliktir. Bu noktada CHP'nin niyeti değil, sınıfın politik, sendikal ve demokratik kitle örgütlerinin yaklaşımı belirleyicidir.

Anayasa Referandumu sürecinde HAYIR oylarıyla yaratılan güç, bugün Adalet Yürüyüşü ile ileri bir aşamaya taşınabilir. Bu tür vesileler işçi sınıfı ve halk güçlerini, en geniş yığınları, objektif olarak iktidar ve devletle karşı karşıya getirir. Bu eylemin en önemli özelliği budur. Bunun için CHP'nin niyetinin önem taşımadığını, sınıf güçlerinin bu olanağı nasıl değerlendirip

mücadeleyi geliştirme yeteneklerinin belirleyici olduğunu belirtiyoruz.

Bu olanakları mücadelenin gelişimi için somut kazanımlara çevirmek, devrimci ve sosyalist siyasal güçlerin yığınları İŞ, EKMEK, BARIŞ, ADALET, EŞİTLİK, ÖZGÜRLÜK istemleri temelinde ne denli hareketlendirebileceklerine bağlıdır. Yerel anlamda mahalle ve semt meclisleri, üretim alanlarında da işçi meclisleri yığınların bu istemleri yükseltebilecekleri ve istikrarlı, sürekli bir çalışmaya dönüştürebilecekleri kürsüler olabilir. Tüm olanak, yetenek ve güçlerimizi meclislerin oluşturulması, kalıcılaştırılması ve yığınsallaşması çalışmasına vermeliyiz. Meclislerin kendi gündemleri, çalışma ve etkinlik programları geliştirilmelidir. Meclislerin kurulduğu yerelerde ve üretim birimlerinde toplantıların dışında en geniş yığınların katılımını sağlayacak etkinlikler düzenlenmeli ve bunlar sürekli hale getirilmelidir. Bu görevi de başarı ile yaşama geçirmek için partimizin saflarını daha sıklaştırmak, partimizin etrafında oluşmuş olan sempatican çevresini daha genişletmek, günlük mücadelelerdeki etkinliğini artırmak ve parti örgütlerimizi, kadrolarımızı yığınsal çalışmaları besleyecek niteliklere yükseltme konusunda aralıksız ve kesintisiz faaliyet yürütmeliyiz. Liberal demokrat, sosyal demokrat, devrimci demokrat, sosyalist ve komünistlerin, burjuva partilerinin tabanını oluşturan işçi ve emekçileri de mümkün olduğu kadar fazla kapsayacak şekilde bu çalışmaları yaşama geçirmemiz güncel parti görevimizdir.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
16 Haziran 2017